

til, hvorledes Portbetjentene have taget sig Friheder mod det smukke Kjøen; den Skjæbne har jeg ogsaa havt. Man har maattet give Vedkommende Tilladelse til at undersøge, hvad der var i Bognen, og jeg har altsaa maattet befale det smukke Kjøen at stige af, for ikke at blive generet ved Undersøgelsen. Jeg vil spørge, om Røgen, som kjænder Forholdene, ikke vil stemme for denne Lovs Ophævelse saasnart som muligt. Jeg er overbevist om, at, hvis man tænker Noget derover og vil gjøre Noget for det smukke Kjøen, maa stemme for, at Loven saasnart som muligt bliver ophævet (Munterhed). Et andet Medlem har ligeledes talt om, at Jylland har lidt meget af Krigen, og det ere vi enige om; men jeg skal gjøre ham opmærksom paa, at, uagtet jeg ikke kan erindre mig Noget fra Krigen fra 1807, kan jeg dog erindre, hvad min Fader har fortalt om Krigen dengang, og hvorledes den danske Bønde stand led, uden at faae den Erstatning, som Rigsdagen i sidste Session tilkjendte de betrængte Jyder. Jeg kan erindre, at min Fader har sagt, at der var mangen Bønde, som led, og som aldrig kunde faae det Lidte erstattet.

Der er af den ærede 1ste Landssthingsmand for 8de Valgkreds (Funder) ligeledes udtalt imod denne Paragraph om Consumtionens Ophævelse, at han frygtede for, at Midlerne ikke skulde være tilstede. Ja, der kan vel næres Frygt derfor; men jeg har den Tillid og Tilltro til Ministeren, at han nok vil komme ud over det; jeg har den Tilltro til hans Dygtighed, at han meget vel vil vide at arrangere dette saavel som saameget Andet. Det er derfor af disse mine Grunde min Bestemmelse at stemme for Consumtionens Ophævelse og Lovforslagets Antagelse, saaledes som det er kommet fra Folkethinget.

Beskyldning: Den ærede 2den Landssthingsmand for 8de Valgkreds (Lang) har yttret, at Kjøbenhavn var Danmarks Hjerte, men at, naar Hjertet bliver for stort, maatte man anvende Iglær paa det. Fra den finantstille Side betragtet, takker jeg den ærede Rigsdagsmand for denne Anviisning, men naar han, saavidt jeg skjønner, ikke lægger nogen større finantstiel Indsigt for Dagen end den, der fremgaar af hans nylig holdte Foredrag, saa skulde jeg for

mit Vedkommende dog ikke ønske, at han blev anvendt som Doctor, for at paasætte disse Iglær; thi vel har den ærede Rigsdagsmand yttret, at de solide Jyder kunne regne baade i Reguladetri og brudne Tal, og det vil jeg aldeles ikke betvivle, naar der er Tale om, at regne efter Søren Matthiesens Regnebog (Munterhed), men, naar der er Tale om at regne i finantstiel Henseende, saa troer jeg ikke, det er tilstrækkeligt, at man kan regne baade i Reguladetri og brudne Tal. Jeg troer, der skal noget Mere til. Jeg troer saaledes ikke, at det gaaer an, saaledes som det ærede Medlem har anført, at en Skat af 400,000 Rbd. maa betragtes som Renten af en Capital paa 10 Millioner; thi, vil man regne paa den Maade, da troer jeg rigtignok, at man kommer til de forunderligste Resultater i finantstiel Henseende. Naar den ærede Rigsdagsmand har yttret, at man vilde Lighed, men kommer til Ulighed, og at det navnlig vilde skee, idet man maaskee vilde komme til en Kopskat, hvor Grosserereren og Sjoueren vilde komme til at betale ligemeget, vil jeg bede den ærede Rigsdagsmand at anvende denne Grundsætning paa Consumtion, paa det, hvorom der her justement for Dieblisset er Tale, eller en Skat ved Consumtionen, og da vil jeg troe, at der vil komme det Resultat ud af det, at den største Indvending, man har at gjøre mod Consumtionen, er justement den, at den Fattige kommer til at betale næsten ligesaameget, som den Rige. Den Fattige fortærer omtrent ligesaameget i Smør og Kjød og disse første Nødvendighedsartikler som den Rige, og derved opstaaer nærmest det Forhold, at den Fattige kommer til at betale ligesaameget som den Rige. Det er just det, man indvender imod Consumtionen, at den viser sig som en høist ubillig Skat, idet der ikke tages Hensyn til Skatteevnen, men til Forbruget. Naar den ærede Rigsdagsmand har bemærket, at den arbejdende Klasse i Kjøbenhavn nok vilde vide at gjøre sig Consumtionen betalt igjen igjen med Arbejdslønnen, saa er det en Sætning, som jeg troer, den ærede Rigsdagsmand skal have meget ondt ved at bevise, og, hvis den var sand, hvis det virkelig forholdt sig saaledes, at de indirecte Skatter kunne af Arbejdsman-